

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 360

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 15 mai 2014

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
387.			
— Hotărâre pentru abrogarea Hotărârii Guvernului nr. 83/2010 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Oficiului Național al Registrului Comerțului și a oficiilor registrului comerțului de pe lângă tribunale	2		
389.			
— Hotărâre privind modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 720/2008 pentru aprobarea Listei cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală în sistemul de asigurări sociale de sănătate	2-3	665.	6-8
		— Ordin al ministrului finanțelor publice privind suspendarea prevederilor Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1.870/2004 pentru aprobarea Instrucțiunilor de completare a numărului de evidență a plății	8
390.		ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR	
— Hotărâre privind suplimentarea bugetului Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice pentru Departamentul pentru Ape, Păduri și Piscicultură din Fondul de intervenție la dispoziția Guvernului, pentru înlăturarea efectelor calamităților naturale produse în lunile aprilie și mai 2014	4-5	51.	9-15
		— Decizie privind publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei civile nr. 49A din 12 martie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 4.789/2/2012 de Curtea de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală, conflicte de muncă și asigurări sociale	
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
663.			
— Ordin al ministrului finanțelor publice pentru aprobarea Normelor privind aplicarea unitară a			

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****pentru abrogarea Hotărârii Guvernului nr. 83/2010
privind aprobarea Regulamentului de organizare
și funcționare a Oficiului Național al Registrului Comerțului
și a oficiilor registrului comerțului de pe lângă tribunale**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a Ordinului ministrului justiției nr. 1.082/C din 20 martie 2014 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Oficiului Național al Registrului Comerțului și a oficiilor registrului comerțului de pe lângă tribunale, emis în temeiul art. 10 alin. (1) din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Hotărârea Guvernului nr. 83/2010 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Oficiului Național al Registrului Comerțului și a oficiilor registrului comerțului de pe lângă tribunale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 109 din 18 februarie 2010, cu modificările ulterioare, se abrogă.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul justiției,

Robert Marius Cazanciuc

București, 13 mai 2014.

Nr. 387.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE****privind modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 720/2008
pentru aprobarea Listei cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare
medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală,
pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 720/2008 pentru aprobarea Listei cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 523 din 10 iulie 2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **Titlul se modifică și va avea următorul cuprins:**

„HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Listei cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate”

2. În anexă, sublista C „DCI-uri corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații în regim de compensare 100%” se completează cu următoarele denumiri comune internaționale ale medicamentelor orfane, astfel:

a) La secțiunea C1 „DCI-uri corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații în tratamentul ambulatoriu al unor grupe de boli în regim de compensare 100% din prețul de referință”, după poziția 11 a punctului G11 „Epilepsie” se introduce o nouă poziție, poziția 12, cu următorul cuprins:

„12.	Stiripentol**	N03AX17”
------	---------------	----------

b) La secțiunea C1 „DCI-uri corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații în tratamentul ambulatoriu al unor grupe de boli în regim de compensare 100% din prețul de referință”, după poziția 12 a punctului G22 „Boli

endocrine (gușă endemică, insuficiență suprarenală cronică, diabetul insipid, mixedemul adultului, tumori hipofizare cu expansiune supraselară și tumori neuroendocrine)” se introduce o nouă poziție, poziția 13, cu următorul cuprins:

„13.	Pasireotidum**	H01CB05”
------	----------------	----------

c) La secțiunea C2 „DCI-uri corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații incluși în programele naționale de sănătate cu scop curativ în tratamentul ambulatoriu și spitalicesc”, la punctul P3 „Programul național de oncologie”, după poziția 79 se introduc opt noi poziții, pozițiile 80—87, cu următorul cuprins:

„80	Clofarabinum****	L01BB06
81	Nelarabinum****	L01BB07
82	Decitabinum****	L01BC08
83	Trabectedinum****	L01CX01
84	Ofatumumab****	L01XC10
85	Dasatinibum****	L01XE06
86	Nilotinibum****	L01XE08
87	Ruxolitinibum****	L01XE18”

d) La secțiunea C2 „DCI-uri corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații incluși în programele naționale de sănătate cu scop curativ în tratamentul ambulatoriu și spitalicesc”, la punctul P6 „Programul național de diagnostic și tratament pentru boli rare și sepsis sever”, la subpunctul P6.3 „Hipertensiunea pulmonară”, după poziția 2 se introduce o nouă poziție, poziția 3, cu următorul cuprins:

„3	Ambrisentanum**	C02KX02”
----	-----------------	----------

e) La secțiunea C2 „DCI-uri corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații incluși în programele naționale de sănătate cu scop curativ în tratamentul ambulatoriu și spitalicesc”, la punctul P6 „Programul național de diagnostic și tratament pentru boli rare și sepsis sever”, după subpunctul P6.5.2 „Tratamentul medicamentos al bolnavilor cu boli neurologice degenerative — scleroză laterală amiotrofică” se introduce un nou subpunct, subpunctul P6.5.3, cu următorul cuprins:

„P.6.5.3 — Tratamentul medicamentos al bolnavilor cu polineuropatie familială amiloidă cu transtiretină		
1	Tafamidis**	N07XX08”

f) La secțiunea C2 „DCI-uri corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații incluși în programele naționale de sănătate cu scop curativ în tratamentul ambulatoriu și spitalicesc”, la punctul P6 „Programul național de diagnostic și tratament pentru boli rare și sepsis sever”, după subpunctul P6.15 „Sindrom de imunodeficiență primară” se introduc patru noi subpuncte, subpunctele P6.16-P6.19, cu următorul cuprins:

„P6.16: Scleroza sistemică și ulcere digitale evolutive		
1	Bosentanum**	C02KX01
P6.17: Purpura trombocitopenică imună cronică la adulții splenectomizați și nesplenectomizați		
1	Romiplostim****	B02BX04
P6.18: Pacienți adulți și copii cu hiperfenilalaninemie diagnosticați cu fenilcetonurie sau deficit de tetrahidrobiopterină (BH4)		
1	Sapropterin****	A16AX07
P6. 19: Scleroză tuberoasă		
1	Everolimus****	L01XE10”

g) La secțiunea C2 „DCI-uri corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații incluși în programele naționale de sănătate cu scop curativ în tratamentul ambulatoriu și spitalicesc”, la punctul P9 „Programul național de transplant de organe, țesuturi și celule de origine umană”, la subpunctul P9.1 „Transplant medular”, după poziția 48 se introduce o nouă poziție, poziția 49, cu următorul cuprins:

„49.	Plerixafor**	L03AX16”
------	--------------	----------

3. În anexă, la sublista C „DCI-uri corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații în regim de compensare 100%”, la punctul G25 „Boală cronică de rinichi — faza predializă” din secțiunea C1 „DCI-uri corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații în tratamentul ambulatoriu al unor grupe de boli în regim de compensare 100% din prețul de referință”, teza a doua a mențiunii prevăzute în subsolul tabelului se elimină.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul sănătății,
Nicolae Băncioiu
Ministrul finanțelor publice,
Ioana-Maria Petrescu
Ministrul delegat pentru buget,
Liviu Voinea

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind suplimentarea bugetului Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice pentru Departamentul pentru Ape, Păduri și Piscicultură din Fondul de intervenție la dispoziția Guvernului, pentru înlăturarea efectelor calamităților naturale produse în lunile aprilie și mai 2014

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 30 alin. (4) și (5) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă suplimentarea bugetului Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice pentru Departamentul pentru Ape, Păduri și Piscicultură din Fondul de intervenție la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2014, cu suma de 29.833 mii lei la capitolul 70.01 „Locuințe, servicii și dezvoltare publică”, titlul 71 „Active nefinanciare”, articolul 71.01 „Active fixe”.

(2) Fondurile prevăzute la alin. (1) se utilizează pentru realizarea în regim de urgență a lucrărilor pentru înlăturarea efectelor calamităților naturale produse în lunile aprilie și mai 2014 la lucrările de gospodărire a apelor aferente obiectivelor din domeniul public al statului, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Pentru asigurarea fondurilor necesare finanțării prevăzute la art. 1 se suplimentează cu suma de 25.000 mii lei Fondul de intervenție la dispoziția Guvernului din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2014.

Art. 3. — Elaborarea documentației tehnico-economice și execuția lucrărilor se contractează de către Administrația Națională „Apele Române”, instituție publică aflată în coordonarea Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice, cu respectarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare, pentru situații de forță majoră.

Art. 4. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă, la propunerea ordonatorului principal de credite, modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice pentru Departamentul pentru Ape, Păduri și Piscicultură pe anul 2014.

Art. 5. — Departamentul pentru Ape, Păduri și Piscicultură răspunde de modul de utilizare a sumei alocate potrivit prevederilor art. 1, în conformitate cu dispozițiile legale.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,

Nicolae-Liviu Dragnea

p. Ministrul mediului și schimbărilor climatice,

Mihail Făcă,

secretar de stat

Ministrul delegat pentru ape, păduri și piscicultură,

Adriana Doina Pană

Ministrul finanțelor publice,

Ioana-Maria Petrescu

Ministrul delegat pentru buget,

Liviu Voinea

București, 13 mai 2014.

Nr. 390.

LISTA

lucrărilor și cheltuielile necesare pentru înlăturarea efectelor calamităților naturale produse în lunile aprilie și mai 2014, finanțate din Fondul de intervenție la dispoziția Guvernului

Nr. crt.	Denumirea obiectivului/județul	Râul/Amplasament	Lucrări propuse	Valoarea totală (mii lei)
1.	Regularizare râu Coșuștea Mare în zona localității Corcova, județul Mehedinți	Pe râul Coșuștea Mare Amplasament: zona comunei Corcova, satele Corcova și Cordun	Lucrări de regularizare albie prin reprofilarea albiei L = 4,5 km, diguri de apărare și protecții de taluz pentru stoparea eroziunilor de mal	4.000
2.	Amenajare pârau Peșteana la Broșteni, județul Mehedinți	Pe pâraul Peșteana Amplasament: zona comunei Broșteni	Lucrări de regularizare albie prin supraînălțare refacere corp dig mal stâng L = 1.000 m, protecție mal stâng L = 1.000 m, reprofilare albie L = 2.300 m, deponii sistematizate L = 140 m, dig nou mal stâng L = 240 m	3.500
3.	Regularizare râu Desnățui și afluenți în zona comunei Bălăcița, satul Gvardenița, județul Mehedinți	Pe râul Desnățui Amplasament: zona comunei Bălăcița, satul Gvardenița	Lucrări de regularizare albie prin recalibrare albie L = 3,0 km, amenajare afluenți L = 800 m, consolidări de mal L = 4.000 m, subtraversări și praguri de stabilizare a talvegului — reabilitare poduri 4 buc. — podețe pietonale 5 buc.	6.500
4.	Regularizare râu Desnățui în zona comunei Carpen, satul Cleanov, județul Dolj	Pe râul Desnățui Amplasament: zona comunei Carpen, satul Cleanov	Lucrări de regularizare albie prin recalibrare albie L = 4.000 m, consolidări de mal L = 1.800 m, subtraversări și praguri de stabilizare a talvegului — reabilitare poduri 6 buc. — podețe pietonale 5 buc.	6.000
5.	Refacere baraj de priză Bilciurești-Canal deviere mal stâng, județul Dâmbovița	Pe râul Ialomița	Lucrări de refacere: — canal deviere mal stâng — deversor canal deviere — canal de priză Bilciurești (refacere: batardou deviere, priza provizorie, rizberma, stopare eroziuni de mal pe o lungime de 400 ml)	4.900
6.	Apărare de mal râul Olteț în zona localității Morunglav, județul Olt	Pe râul Olteț Amplasament: zona localității Morunglav, județul Olt	Lucrări de refacere: — taluz exterior dig apărare L = 0,13 km — consolidări de mal L = 0,13 km	333
7.	Lucrări de deviere ale râului Olteț în zona comunei Morunglav, județul Olt	Pe râul Olteț Amplasament: zona comunei Morunglav, județul Olt	Lucrări de deviere și amenajare ale râului Olteț — amenajarea albiei pe 500 ml	3.100
8.	Studiu de amenajare hidrotehnică a bazinului hidrografic al râului Vedea	Bazinul hidrografic al râului Vedea		1.500
	TOTAL			29.833

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

pentru aprobarea Normelor privind aplicarea unitară a prevederilor art. 18 „Pensii” al Convenției dintre România și Canada pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital în ceea ce privește tratamentul fiscal al veniturilor din pensii și/sau al sumelor plătite din asigurări sociale obținute din România de un rezident al Canadei

Având în vedere prevederile art. 18 „Pensii” al Convenției dintre România și Canada pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la Ottawa la 8 aprilie 2004, ratificată prin Legea nr. 450/2004,

în conformitate cu prevederile art. 12 și ale art. 118 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele privind aplicarea unitară a prevederilor art. 18 „Pensii” al Convenției dintre România și Canada pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital în ceea ce privește tratamentul fiscal al veniturilor din pensii și/sau al sumelor plătite din asigurări sociale obținute din România de un rezident al Canadei, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală de legislație Cod fiscal și reglementări vamale din cadrul Ministerului Finanțelor Publice,

Direcția generală proceduri pentru administrarea veniturilor, Direcția generală de reglementare a colectării creanțelor bugetare, Direcția generală de servicii pentru contribuabili, precum și direcțiile generale regionale ale finanțelor publice din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Ioana-Maria Petrescu

București, 9 mai 2014.
Nr. 663.

ANEXĂ

NORME

privind aplicarea unitară a prevederilor art. 18 „Pensii” al Convenției dintre România și Canada pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, în ceea ce privește tratamentul fiscal al veniturilor din pensii și/sau al sumelor plătite din asigurări sociale obținute din România de un rezident al Canadei

În aplicarea art. 18 „Pensii” din Convenția dintre România și Canada pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, denumită în continuare *convenție*, se fac următoarele precizări:

1. Potrivit prevederilor alin. 1 al art. 18 „Pensii” din convenție, pensiile, inclusiv sumele primite din asigurările sociale, provenind din România și plătite unui rezident al Canadei, pot fi impuse în Canada.

2. Potrivit prevederilor alin. 2 al art. 18 „Pensii” din convenție, pensiile, inclusiv sumele din asigurări sociale, provenind din România și plătite unui rezident al Canadei, pot fi, de asemenea, impuse în statul din care provin și potrivit legislației acelui stat, respectiv în România, dar în cazul sumelor periodice impozitul astfel stabilit nu va depăși 15% din suma brută a plăților periodice plătite unui beneficiar în anul calendaristic vizat, care depășește 12.000 de dolari canadieni sau echivalentul în moneda română.

3. Astfel, suma brută a plăților periodice, respectiv a veniturilor din pensii și/sau a sumelor din asigurări sociale plătite unui beneficiar rezident al Canadei, în anul calendaristic vizat,

care depășește 12.000 de dolari canadieni sau echivalentul în moneda română este impozabilă în România, cota de impozit fiind de 15%.

4. Pentru stabilirea echivalentului în moneda română a venitului neimpozabil din pensie și/sau din asigurări sociale de 12.000 de dolari canadieni se utilizează cursul de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României, valabil pentru ziua de 15 a lunii anterioare lunii în care se efectuează plata pensiei către nerezydent.

5. Pentru a beneficia de prevederile convenției de evitare a dublei impuneri încheiate între România și Canada, nerezydentul beneficiar al venitului din pensie și/sau al sumelor din asigurări sociale din România are obligația să prezinte certificatul de rezidență fiscală eliberat de autoritatea competentă din Canada.

5.1. Certificatul de rezidență fiscală prezentat în cursul anului pentru care se fac plățile este valabil și în primele 60 de zile calendaristice din anul următor, cu excepția situației în care se schimbă condițiile de rezidență.

5.2. Nerezydentul beneficiar al venitului din pensie și/sau al sumelor din asigurări sociale din România va depune la plătitorul

de venit originalul sau copia legalizată a certificatului de rezidență fiscală, însoțit de o traducere autorizată în limba română.

5.3. În certificatul de rezidență fiscală, prezentat de nerezidentul care a obținut din România venituri din pensie și/sau sume din asigurări sociale, trebuie să se ateste că acesta a fost rezident în Canada, în anul/perioada obținerii veniturilor din pensie și/sau a sumelor din asigurări sociale.

5.4. Forma și conținutul certificatului de rezidență fiscală pentru rezidentul canadian este cea emisă de autoritatea competentă canadiană. Certificatul de rezidență fiscală trebuie să cuprindă, în principal, elemente de identificare ale nerezidentului, precum și a autorității care a emis certificatul de

rezidență fiscală, de exemplu: numele, adresa, codul de identificare fiscală, mențiunea că este rezident fiscal în Canada, precum și data emiterii certificatului.

6. Exemple de calcul:

6.1. Exemplul 1: O persoană fizică rezidentă în Canada primește din România o pensie plătită în baza legislației române și/sau sume din asigurări sociale, în cuantum de 2.559 lei/lună. Pentru aplicarea prevederilor Convenției de evitare a dublei impunerii încheiate între România și Canada, plafonul anual neimpozabil de 12.000 de dolari canadieni și a impozitului datorat în România de nerezident se va stabili după cum urmează:

Anul 2011	Cursul de schimb leu/dolar canadian*	Venitul brut din pensii și/sau suma din asigurări sociale (lei)	Venitul brut din pensii și/sau suma din asigurări sociale (dolari canadieni)	Valoarea cumulată a venitului brut din pensii și/sau a sumei din asigurări sociale primite de la începutul anului (dolari canadieni)
1	2	3	4 = 3:2	5
ianuarie	3,1994	2559	799,8375	799,84
februarie	3,2042	2559	798,6393	1598,48
martie	3,1888	2559	802,4962	2400,98
aprilie	3,0527	2559	838,2743	3239,25
mai	2,9419	2559	869,8460	4109,10
iunie	2,9823	2559	858,0626	4967,16
iulie	3,0101	2559	850,1379	5817,30
august	3,1420	2559	814,4494	6631,75
septembrie	3,0471	2559	839,8149	7471,56
octombrie	3,1426	2559	814,2939	8285,85
noiembrie	3,0821	2559	830,2781	9116,13
decembrie	3,1369	2559	815,7735	9931,91

* S-a utilizat cursul de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României, valabil pentru ziua de 15 a lunii anterioare lunii în care se efectuează plata pensiei către nerezident.

Suma brută a plăților periodice, respectiv a veniturilor din pensii, și/sau a sumelor din asigurări sociale plătite din România unui beneficiar rezident în Canada, în anul calendaristic 2011 nu a depășit 12.000 de dolari canadieni și, prin urmare, acest venit nu este impozabil în România.

6.2. Exemplul 2: O persoană fizică rezidentă în Canada primește din România o pensie plătită în baza legislației române

și/sau sume din asigurări sociale, în cuantum de 3.740 lei/lună. Pentru aplicarea prevederilor Convenției de evitare a dublei impunerii încheiate între România și Canada plafonul anual neimpozabil de 12.000 de dolari canadieni și a impozitului datorat în România de nerezident se va stabili după cum urmează:

Anul 2011	Curs de schimb leu/dolar canadian*	Venitul brut din pensii și/sau suma din asigurări sociale (lei)	Venitul brut din pensii și/sau suma din asigurări sociale (dolari canadieni)	Valoarea cumulată a venitului brut din pensii și/sau a sumei din asigurări sociale primite de la începutul anului (dolari canadieni)
1	2	3	4=3: 2	5
ianuarie	3,1994	3740	1168,9692	1168,97
februarie	3,2042	3740	1167,2180	2336,19
martie	3,1888	3740	1172,8550	3509,04
aprilie	3,0527	3740	1225,1450	4734,19
mai	2,9419	3740	1271,2873	6005,48
iunie	2,9823	3740	1254,0657	7259,54
iulie	3,0101	3740	1242,4836	8502,02
august	3,1420	3740	1190,3246	9692,35
septembrie	3,0471	3740	1227,3965	10919,75
octombrie	3,1426	3740	1190,0974	12109,84 12109,84 – 12000 = 109,84 _{CAD} 109,84 x 3,1426 = 345,18 lei 345,15 x 15% = 52 lei

* S-a utilizat cursul de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României, valabil pentru ziua de 15 a lunii anterioare lunii în care se efectuează plata pensiei către nerezident.

Suma brută a plăților periodice, respectiv a pensiilor și/sau a sumelor din asigurări sociale plătite din România unui beneficiar rezident în Canada în anul calendaristic 2011 a depășit 12.000 de dolari canadieni în luna octombrie. Prin

urmare, suma brută a pensiei, inclusiv a sumei din asigurări sociale care a depășit 12.000 de dolari canadieni sau echivalentul în moneda română se impozitează în România cu o cotă de 15%.

noiembrie	—	3740	—	3740 x 15% = 561 lei
decembrie	—	3740	—	3740 x 15% = 561 lei

Plătitorul de venituri din pensii și/sau al sumelor din asigurări sociale are obligația de a calcula pentru luna noiembrie, respectiv pentru luna decembrie impozitul aferent acestor venituri, potrivit prevederilor convenției. Impozitul astfel calculat se reține și se virează la bugetul de stat potrivit art. 70 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

7. Plătitorul de venituri din pensii și/sau al sumelor din asigurări sociale va solicita anual persoanei fizice rezidente în Canada care obține din România venituri din pensii și/sau sume din asigurări sociale, o declarație pe propria răspundere în care respectiva persoană va menționa dacă obține venituri din pensii

și/sau sume din asigurări sociale și de la alt/alți plătitor/plătitori de venituri din pensii din România.

8. Dacă în perioada în care persoanele rezidente canadiene au prezentat certificatele de rezidență s-au făcut rețineri de impozit care au depășit prevederile din convenția de evitare a dublei impuneri încheiată între România și Canada, acestea au dreptul să solicite restituirea impozitului reținut în plus, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

privind suspendarea prevederilor Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1.870/2004 pentru aprobarea Instrucțiunilor de completare a numărului de evidență a plății

În temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. I. — (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentului ordin până la data de 31 decembrie 2015 se suspendă prevederile Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1.870/2004 pentru aprobarea Instrucțiunilor de completare a numărului de evidență a plății, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.256 din 27 decembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), pentru contribuabilii care aleg să plătească o obligație fiscală stabilită de organele de inspecție fiscală, precum și amenzi de orice fel stabilite potrivit legii, pentru contribuabilii care plătesc timbru de

mediu pentru autovehicule, pentru contribuabilii care aleg să plătească o obligație fiscală cuprinsă într-o decizie de amânare la plată a obligațiilor fiscale, emisă în temeiul prevederilor art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2013 privind reglementarea unor măsuri fiscale, aprobată prin Legea nr. 267/2013, dispozițiile Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1.870/2004, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Ioana-Maria Petrescu

București, 9 mai 2014.
Nr. 665.

ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

OFICIUL ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

DECIZIE**privind publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei civile nr. 49A din 12 martie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 4.789/2/2012 de Curtea de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală, conflicte de muncă și asigurări sociale**

Având în vedere Referatul Direcției registre și gestiune colectivă nr. RGII/3.820 din 8 mai 2014, în conformitate cu prevederile art. 131² alin. (9) și art. 138 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor art. 6 alin. (1) și art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 401/2006 privind organizarea, funcționarea, structura personalului și dotările necesare îndeplinirii atribuțiilor Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, cu modificările ulterioare, a Deciziei prim-ministrului nr. 427/2012 privind numirea directorului general adjunct al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, precum și a Deciziei prim-ministrului nr. 73/2014 privind exercitarea atribuțiilor directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor,

directorul general adjunct al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor emite prezenta decizie.

Articol unic. — Se publică în Monitorul Oficial al României, București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind Partea I, Decizia civilă nr. 49A din 12 martie 2013, proprietatea intelectuală, conflicte de muncă și asigurări pronunțată în Dosarul nr. 4.789/2/2012 de Curtea de Apel sociale.

Directorul general adjunct al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor,
Irina Lucan-Arjoca

București, 8 mai 2014.
Nr. 51.

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI — SECȚIA A IX-A CIVILĂ ȘI PENTRU CAUZE
PRIVIND PROPRIETATEA INTELECTUALĂ, CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

**DECIZIA CIVILĂ Nr. 49A
Ședința publică de la 12 martie 2013**

Dosar nr. 4.789/2/2012

Curtea compusă din:

Președinte	— Antonela Cătălina Brătuianu
Judecător	— Mădălina Gabriela Rădulescu
Grefier	— Ionica Popescu

Pe rol, soluționarea cererilor de apel formulate de apelanta Asociația pentru Drepturile Producătorilor de Fonograme din România și Uniunea Producătorilor de Fonograme din România împotriva Hotărârii arbitrale nr. 5 din 12 aprilie 2012, emisă de Corpul de arbitri din cadrul Oficiului Român pentru Drepturile de Autor.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 5 februarie 2013 și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, ce face parte integrantă din prezenta decizie, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da posibilitate părților să depună concluzii scrise, a amânat pronunțarea la data de 12 februarie 2013, 19 februarie 2013, 26 februarie 2013, 5 martie 2013 și 12 martie 2013, când, în aceeași compunere, a dat următoarea decizie:

CURTEA,

Prin Hotărârea arbitrală nr. 5 din 12 aprilie 2012, emisă de Corpul de arbitri din cadrul Oficiului Român pentru Drepturile de Autor (ORDA), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 328 din 15 mai 2012, a fost admisă în parte cererea

de arbitraj inițiată de Uniunea Producătorilor de Fonograme din România (UPFR), în contradictoriu cu Asociația pentru Drepturile Producătorilor de Fonograme din România (ADPFR), având ca obiect stabilirea pentru perioada 1 iulie 2011—31 decembrie 2012 a criteriilor de repartizare a remunerațiilor pentru radiodifuzarea fonogramelor de comerț, a fonogramelor publicate în scop comercial și a reproducerilor acestora de către organismele de radiodifuziune, convenite organismelor ADPFR și UPFR, precum și comisionul datorat colectorului unic UPFR.

S-a admis excepția inadmisibilității cererii de arbitraj inițiate de ADPFR cu privire la stabilirea formei finale a protocolului prevăzut de art. 133 alin. (2) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare.

S-a admis în parte cererea de arbitraj inițiată de ADPFR cu privire la stabilirea comisionului datorat organismului de gestiune colectivă (OGC) care este colector unic, respectiv UPFR.

S-a stabilit criteriul utilizării reale a fonogramelor pentru repartizarea remunerației între categoriile de beneficiari pentru perioada 1 iulie 2011—31 decembrie 2012.

S-a stabilit, potrivit repertoriilor actuale ale celor două organisme de gestiune colectivă, procentul convenit ADPFR ca fiind de 2,5% și UPFR ca fiind de 97,5% din sumele colectate.

S-a stabilit comisionul datorat UPFR ca fiind 7% din sumele colectate.

S-au compensat în totalitate cheltuielile de arbitraj.

Pentru a soluționa astfel, corpul de arbitri a reținut următoarele:

1. Ambele organisme de gestiune colectivă se încadrează în prevederile art. 121 alin. (5) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, în sensul că activează în același domeniu, dintre acestea UPFR având calitatea de colector unic, în conformitate cu Decizia directorului general al ORDA nr. 115/2006 și, ulterior, cu Decizia directorului general al ORDA nr. 12/2012.

Categoria de drepturi gestionate de către cele două organisme de gestiune colectivă este cea reglementată de art. 123¹ alin. (1) lit. f), respectiv gestiune colectivă obligatorie, situație în care, în conformitate cu art. 123¹ alin. (2) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, organismele de gestiune colectivă îi reprezintă și pe titularii de drepturi care nu le-au acordat mandat.

În conformitate cu art. 133 alin. (2), întrucât cele două organisme de gestiune colectivă activează pentru același domeniu de creație, iar drepturile gestionate sunt dintre cele prevăzute la art. 123² din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, organismele beneficiare sunt ținute de obligația de a stabili printr-un protocol criteriile repartizării remunerației și modalitatea de evidențiere și justificare a cheltuielilor privind acoperirea reală a costurilor de colectare ale organismului de gestiune colector.

Pe de altă parte, completul de arbitraj a avut în vedere Decizia civilă a CAB nr. 153/A din 12 mai 2011, Secția a IX-a civilă și pentru cauze de proprietate intelectuală — Metodologia privind remunerația datorată artiștilor interpreți sau executori și a producătorilor de fonograme pentru radiodifuzarea fonogramelor de comerț și a celor publicate în scop comercial ori a reproducerilor acestora de către organismele de radiodifuzare — Decizia directorului general al ORDA nr. 216/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 470 din 5 iulie 2011, prin care s-a dispus, cu caracter irevocabil, că „*metodologia de față privește utilizarea fonogramelor prin radiodifuzare, utilizare care este avută în vedere atât la art. 123¹ lit. f), cât și la art. 123² lit. f) din Legea nr. 8/1996. Prin urmare, atât timp cât modalitatea de utilizare a fonogramelor este aceeași — radiodifuzarea, ea privește atât fonogramele de comerț, cât și pe cele publicate în scop comercial, diferența de regim juridic fiind dată de categoria de fonograme utilizată prin radiodifuzare.*

(...) În forma inițială a legii, toate fonogramele au fost incluse într-o singură categorie juridică, aceea de «*fonograme publicate în scop comercial*», fără însă ca legea să stabilească un regim de gestiune colectivă obligatorie. La modificarea legii în 2004 (prin Legea nr. 285/2004), legiuitorul a introdus noțiunea de «*fonogramă de comerț*», stabilind pentru această categorie de fonograme un regim juridic de gestiune colectivă obligatorie. (...) Ulterior, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 123/2005, a fost introdusă lit. f) a art. 123² alin. (1), stabilindu-se că pentru fonogramele care nu sunt supuse regimului gestiunii colective obligatorii gestiunea poate fi nu doar individuală, ci și colectivă, pentru aceste din urmă fonograme legiuitorul folosind noțiunea de «*fonograme publicate în scop comercial*» (...), astfel că noțiunea de fonogramă publicată în scop comercial folosită în cuprinsul legii în alte articole decât art. 123² lit. f) urmează a fi înțeleasă că se referă fie la ambele categorii juridice, în cazul în care regimul juridic al gestiunii este indiferent, fie la acea categorie juridică de fonograme al cărei regim de gestiune este compatibil cu dispoziția respectivă”.

Din probele administrate, completul arbitral a constatat că, în perioada 2006—2011, metodologiile emise au avut în vedere repertoriul extins, respectiv toate fonogramele publicate în scop comercial sau reproducerile acestora, indiferent de titular, plata sumelor de bani convenite cu titlu de remunerație făcându-se

pentru toate fonogramele utilizate de organismele de radio, colectarea realizându-se de UPFR în calitate de colector unic pentru producătorii de fonograme.

Această modalitate se datorează și faptului că, în cazul sursei de colectare radiodifuziune, colectarea nu se poate realiza decât în comun de către producători și interpreți, indiferent de tipul de gestiune, iar OGC desemnat colector unic reprezintă la negocierea metodologiilor și în activitatea de colectare pe toți reprezentanții din acel domeniu de creație, și nu doar membrii proprii.

2. Cu privire la excepția inadmisibilității cererii de arbitraj formulate de către ADPFR, completul arbitral a constatat că aceasta este întemeiată, pentru următoarele considerente:

În conformitate cu art. 133 alin. (5) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, în cazul în care organismele de gestiune colectivă nu depun la ORDA, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a metodologiilor, protocolul prevăzut la alin. (2), oricare dintre organismele de gestiune colectivă poate solicita ORDA inițierea procedurii de arbitraj pentru stabilirea criteriilor privind repartizarea remunerației între categoriile de beneficiari.

Prin urmare, în speța de față, obiectul investiției completului de arbitraj nu poate fi decât stabilirea criteriilor privind repartizarea remunerației între categoriile de beneficiari și comisionul datorat colectorului unic. Completul a reținut că susținerile ADPFR, în sensul că protocolul se referă și la o metodologie de repartizare, sunt nefondate întrucât metodologiile au relevanță în relația dintre organismele de gestiune colectivă, pe de o parte, și utilizatori, pe de altă parte, nu în raporturile pe care organismele de gestiune colectivă le stabilesc între ele.

Pentru aceste motive, completul a admis excepția inadmisibilității cererii de arbitraj formulate de ADPFR cu privire la stabilirea formei finale a protocolului, propus de acest OGC, excepție invocată prin întâmpinare de către UPFR, rămânând investit cu soluționarea în fond a cererii ADPFR numai cu privire la stabilirea modalității de repartizare.

3. În privința perioadei vizate de prezenta hotărâre arbitrală, completul a admis cererea UPFR în sensul stabilirii criteriilor privind repartizarea remunerației pentru perioada 1 iulie 2011—31 decembrie 2012. Pentru perioada anterioară, în măsura în care ADPFR pretinde sume suplimentare cu titlu de remunerație, fie de la utilizatori, fie de la UPFR, în calitate de colector unic, s-a reținut că se poate adresa instanțelor de judecată de drept comun, întrucât competențele completului de arbitraj sunt cele reglementate explicit de dispozițiile art. 131² alin. (3) și art. 133 alin. (5) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, pretențiile ADPFR pentru perioada 2009—2011 excedând cadrului legal enunțat anterior, motiv pentru care a respins ca neîntemeiată cererea ADPFR pentru această perioadă.

Completul a reținut ca necontestată în cauză împrejurarea că UPFR a colectat și repartizat către ADPFR remunerațiile ce formează obiectul prezentului arbitraj în perioada 2009—2011, după criteriile pe care însă ADPFR le critică prin cererea de arbitraj. Independent, după cum ar fi calificată gestiunea colectivă ca facultativă sau obligatorie, precum și dacă colectarea s-ar fi realizat în baza unui repertoriu extins, pentru pretențiile pe care ADPFR le invocă ca drepturi de creanță în contradictoriu cu UPFR și/sau cu radiodifuzorii, aceste drepturi sunt valorificabile numai în fața instanțelor de judecată, nu și în cadrul prezentului arbitraj instituționalizat.

4. Fiind investit cu stabilirea criteriilor privind repartizarea remunerației între organismele de gestiune colectivă și cu stabilirea comisionului datorat colectorului unic, în conformitate cu dispozițiile art. 133 alin. (2) lit. a) și c) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, completul a admis în

parte atât cererea de arbitraj formulată de UPFR, cât și pe cea formulată de ADPFR, având în vedere următoarele:

— în conformitate cu art. 127 alin (1) lit. f) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, repartizarea drepturilor colectate trebuie să se facă proporțional cu utilizarea reală a repertoriului titularilor de drepturi și, în conformitate cu art. 134 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, sumele colectate de un OGC se repartizează individual titularilor de drepturi, proporțional cu utilizarea repertoriului fiecăruia.

Corpul de arbitri a constatat că:

— ambele părți și-au exprimat acordul în sensul aplicabilității acestui criteriu — al utilizării reale pe baza playlisturilor cu privire la piesele identificate;

— pentru piesele neidentificate (care nu pot fi atribuite niciunui producător), pentru cele aflate în divergență, precum și pentru cazul în care organismele de radiodifuziune nu transmit playlisturi sau, deși transmise, acestea nu pot fi prelucrate, părțile au rămas divergente în sensul că UPFR a propus aplicarea criteriului coșului radio, format din toate playlisturile prelucrabile, ponderate cu audiența posturilor de radio, iar ADPFR a propus aplicarea criteriului hologramelor, în cadrul dezbaterilor, iar prin concluziile scrise a propus ca stabilirea remunerațiilor să se facă, în cazul pieselor neidentificate, în funcție de procentul pieselor neidentificate înmulțit cu remunerațiile achitate de organismele de radiodifuziune;

— raportat la criteriile de repartiziție propuse mai sus, cotele procentuale solicitate de părți sunt: în propunerea UPFR, aceasta solicită pentru sine 99,48% și 0,52% pentru ADPFR raportat la difuzări sau pentru sine 98,2% și pentru ADPFR 1,8% raportat la difuzări și sume colectate; în propunerea ADPFR, aceasta solicită pentru sine 7,35% și pentru UPFR 92,65%, cu precizarea că remunerațiile aferente pieselor neidentificate se calculează prin raportarea remunerațiilor aferente acestor piese la numărul de holograme al fiecărui OGC.

Completul a constatat că, în cadrul procedurii arbitrale, ADPFR a avut posibilitatea de a realiza propria prelucrare în baza playlisturilor puse la dispoziție de către UPFR și, ca urmare a acestor prelucrări, a rezultat că 26,2% reprezintă piese neidentificate și 7,8% sunt divergente.

Cu privire la criteriile propuse de ADPFR pentru piesele neidentificate/divergente, precum și pentru playlisturile lipsă sau neprelucrabile, completul a apreciat că acestea nu pot fi reținute ca reprezentând criterii obiective și echitabile, întrucât numărul de holograme achiziționate de către membrii fiecărui OGC poate avea relevanță cu privire la vandabilitatea respectivelor opere, și nu la radiodifuzarea lor.

Pe de altă parte, ADPFR a probat în cauză că un număr de 123 de posturi au transmis playlist și că 29% dintre aceste playlisturi furnizate de către organismele de radio nu au fost prelucrate de către UPFR, că nemembrii pentru care UPFR colectează sunt numai 6 producători, conform site-ului propriu, respectiv AGN New Sound, NDP — S.R.L., Fanatik Music — S.R.L., Glas Transilvan Studio — S.R.L., Music Mondo Distribution — S.R.L., PF Mercurean Dumitru și Stipo Audio — S.R.L.

Mai mult, din tabelele prezentate de UPFR rezultă că procentul de piese neidentificate și de divergență este reținut în mod exclusiv către UPFR, aspect care contravine dispozițiilor art. 134 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare. UPFR nu a făcut nicio dovadă cu privire la repartizarea sumelor colectate aferente pieselor neidentificate/în divergență din 2009 și până în prezent, astfel încât completul a apreciat că aceste situații puteau fi clarificate în 2 ani de către colectorul unic, astfel încât să se respecte drepturile titularilor.

Aceste aspecte, coroborate cu împrejurarea că măsurarea audiențelor se realizează de către Asociația pentru Radioaudiență pe un număr nerelevant de posturi (în anul 2011

între 8 și 18 posturi) și cu aceea că posturile de muzică autohtonă și posturile locale care folosesc un procent ridicat de piese din repertoriul ADPFR nu sunt măsurate, au condus la concluzia completului că utilizarea coșului radio ca un criteriu pentru stabilirea repartizării remunerațiilor cu privire la piesele neidentificate/divergente și a playlisturilor nepredatate/care nu pot fi prelucrate ar fi inechitabilă din perspectiva titularilor de drepturi.

Completul de arbitraj a stabilit că procentele convenite celor două organisme de gestiune colectivă sunt: pentru ADPFR — 2,5% și pentru UPFR — 97,5%, care se aplică în baza unui criteriu unic, ca fiind singurul reglementat de Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare [art. 127 alin (1) lit. f)], respectiv proporția utilizării reale a fonogramelor.

În privința ipotezei în care organismele de radiodifuziune nu transmit playlisturi sau acestea nu sunt conforme cu formatul stabilit de metodologia în vigoare (situație care generează și incidența unor piese neidentificate), completul a apreciat că acest aspect vizează relația dintre organismele de gestiune colectivă și utilizatori și este susceptibil a fi reglementat prin metodologia încheiată între aceștia, inclusiv cu privire la sancțiunile aplicabile utilizatorilor pentru astfel de omisiuni, în conformitate cu dispozițiile art. 131 din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare.

Din dezbateri a rezultat că situația divergențelor rezidă din existența, la momentul colectării, a unei contestații cu privire la calitatea de titular al dreptului. Completul de arbitraj a apreciat că o astfel de contestație nu poate fi soluționată decât pe calea pronunțării unei hotărâri judecătorești, instanța de judecată fiind singura competentă să se pronunțe cu privire la dreptul pretins, și, pe cale de consecință, în cazul divergențelor, niciunul dintre criteriile propuse de părți, atât cel al coșului radio, cât și cel al hologramelor, nu poate fi reținut ca întemeiat, căci hotărârea arbitrală în această materie nu ar înlătura caracterul litigios al dreptului.

În conformitate cu art. 133 alin. (7) teza finală, organismele de gestiune colectivă au obligația de a sprijini activitatea de colectare, această dispoziție legală incluzând, în opinia completului, și întreprinderea demersurilor comune în vederea identificării pieselor și clarificării cu celeritate a divergențelor, astfel încât acestea să poată fi repartizate înăuntrul termenului reglementat de art. 134 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare. Completul a constatat că în prezenta cauză ambele părți s-au limitat la a arata că motivul divergențelor este reprezentat de imposibilitatea prelucrării unor playlisturi, de existența deci a unor piese neidentificate și de existența divergențelor, fără ca niciuna dintre ele să exemplifice demersurile întreprinse pentru clarificarea acestor aspecte, atât în calitate de colector unic, cum este UPFR, cât și în calitate de OGC îndreptățit la remunerație, cum este cazul ADPFR, pentru valorificarea optimă a drepturilor titularilor pe care îi reprezintă.

Mai mult, în conformitate cu art. 127 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, statutul UPFR trebuie să conțină regulile aplicabile privind repartizarea drepturilor colectate pentru care nu se poate stabili repartizarea reală, precum și regulile privind regimul sumelor nerepartizate sau nerevendicate. În cazul în care statutul organismelor de gestiune colectivă nu întrunește cerințele legale enunțate anterior, intrarea în legalitate nu se poate dispune prin prezenta hotărâre arbitrală, acesta fiind atributul exclusiv al ORDA.

5. Cu privire la comisionul de colectare și repartizare convenit UPFR, completul a admis în parte cererea ADPFR și a stabilit comisionul datorat colectorului unic ca fiind de 7% din totalul sumelor colectate, reținând că acest procent este de natură să acopere integral cheltuielile necesare bunei desfășurări a activității, considerând că nu pot fi reținute în cuantumul comisionului de colectare decât acele sume care se înscriu în categoria strictă a costurilor de colectare/repartiție, în

conformitate cu art. 133 alin. (2) lit. c) și alin. (4) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare. Completul a apreciat că însăși existența unui procent atât de mare de playlisturi neprelucrate, cu consecința imposibilității de identificare a unor piese și menținerea divergențelor pentru perioade care depășesc un an fiscal, reprezintă o folosire ineficientă a fondurilor bugetate în vederea colectării și repartizării. În această apreciere au fost avute în vedere cheltuielile de monitorizare la care s-au calculat cheltuieli salariale de 38.592 lei și cheltuieli privind prestările de servicii de 24.776 lei, deși în cadrul prezentului arbitraj a rezultat că atât colectarea, cât și repartizarea se fac exclusiv pe baza playlisturilor comunicate de radiouri și prelucrarea acestora prin intermediul unui soft.

6. Având în vedere că a admis în parte cererile părților, completul a compensat cheltuielile arbitrajului, în conformitate cu art. 276 din Codul de procedură civilă.

Împotriva acestei hotărâri arbitrale, ambele părți au declarat apel în termen legal:

Asociația pentru Drepturile Producătorilor de Fonograme din România (ADPFR) a solicitat anularea hotărârii arbitrale ca nelegală și netemeinică, pentru încălcarea dispozițiilor imperative ale art. 131² din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare.

S-a solicitat stabilirea unei cote procentuale de 7,35% pentru ADPFR și 92,65% pentru UPFR din sumele încasate cu titlu de remunerație, convenită organismelor de gestiune colectivă a drepturilor producătorilor de fonograme, pentru radiodifuzarea fonogramelor de comerț, a celor publicate în scop comercial și a reproducerilor acestora de către organisme de radiodifuziune pentru perioada 2009—2012. Totodată, s-a solicitat stabilirea unui comision de colectare de maximum 6% datorat organismului de gestiune colectivă desemnat colector pentru drepturile producătorilor de fonograme.

În motivarea apelului s-a arătat că hotărârea este nelegală și netemeinică, din următoarele considerente:

1. În ceea ce privește limitele investiției corpului de arbitraj, argumentate la punctul 3 din hotărâre, apelanta a considerat că perioada la care trebuia să se raporteze arbitrajul este 2009—2012. Eronat s-a reținut că ADPFR solicită sume suplimentare pentru perioada 2009—2011. Întrucât pentru acest interval de timp nu s-a ajuns la un protocol între cele două organisme de gestiune colectivă, deși s-au succedat din 2006 3 metodologii diferite, arbitrajul trebuia să stabilească cotele de repartitie pe ultimii 3 ani, fiind solicitate drepturile convenite membrilor ADPFR, în baza art. 131² alin. (3) lit. c), art. 121 alin. (5) și art. 129¹ din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare.

S-a susținut că soluția apelată contrazice practica în domeniu, exemplificându-se cu Hotărârea din 30 august 2011 a arbitrajului dintre PERGAM și COPYRO, având drept obiect repartizarea remunerațiilor pentru ultimii 3 ani și a comisionului datorat colectorului unic, pentru dreptul de retransmitere prin cablu și pentru remunerația compensatorie convenită din copia privată.

2. În ceea ce privește stabilirea criteriilor privind repartizarea remunerației între cele două organisme de gestiune colectivă, s-a precizat că ambele organisme au solicitat ca pentru piesele identificate criteriul folosit să fie cel al utilizării reale pe baza playlisturilor.

Pentru partea în controversă privind piesele neidentificate (care nu pot fi atribuite niciunui producător) — 26,2%, pentru cele aflate în divergență — 7,8%, precum și pentru cazul în care organismele de radiodifuziune nu transmit playlisturi sau, deși transmise, acestea nu pot fi prelucrate — 29%, apelanta a susținut că au fost înlăturate criteriile părților, cel al coșului radio, propus de UPFR, respectiv cel al hologramelor propus de ADPFR, fără a fi stabilită nicio modalitate prin care să se împartă remunerațiile aferente acestor drepturi. Criteriul hologramelor a

fost utilizat de însăși UPFR în precedent, fiind de asemenea regăsit în practica ORDA, cu Hotărârea din 25 februarie 2010 privind stabilirea modalității de repartizare a remunerațiilor având ca sursă retransmiterea prin cablu între organisme de gestiune colectivă beneficiare AGICOA ROMÂNIA și DACIN—SARA.

S-a criticat faptul că nu a fost stabilită prin arbitraj nicio modalitate de împărțire a acestor remunerații, apreciindu-se greșit că situațiile trebuiau clarificate de către colectorul unic UPFR, în cazul playlisturilor neconforme, respectiv pe cale judecătorească, în cazul contestațiilor cu privire la calitatea de titular al dreptului, deoarece remunerațiile aferente acestor situații au fost însușite de UPFR în mod exclusiv, prin încălcarea legii. Totodată, prevederile din statutul acestuia nu sunt opozabile celorlalte OGC.

Apelanta a solicitat reținerea celor două criterii susținute de ADPFR și repartizarea remunerațiilor colectate în proporție de 7,35% către ADPFR și 92,65% către UPFR.

3. În ceea ce privește stabilirea unui comision fix de colectare de 7%, s-a apreciat că acesta este excesiv și vine în contradicție cu prevederile art. 133 alin. (4) teza a II-a din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, referitor la cheltuielile de colectare.

În aprecierea apelantei ADPFR, comisionul colectorului unic trebuie să acopere cheltuielile de colectare, nu de funcționare și fără să depășească 6% din totalul remunerațiilor colectate.

Uniunea Producătorilor de Fonograme din România (UPFR) a solicitat modificarea hotărârii arbitrale, în principal, prin stabilirea pentru perioada 1 iulie 2011 — 31 decembrie 2012 a repartizării remunerațiilor între ADPFR și UPFR, conform criteriului utilizării reale a fonogramelor și criteriului coșului radio, iar în subsidiar, prin stabilirea unei remunerații procentuale de 1,81% pentru ADPFR și de 98,19% pentru UPFR (ce revine membrilor UPFR și producătorilor care nu sunt membrii niciunui organism), procente rezultate din utilizarea reală a repertoriului ADPFR, UPFR și nemembrilor niciunui organism. Totodată, s-a solicitat stabilirea unui comision de colectare și de repartizare convenit UPFR în quantum de 11%, precum și cheltuieli de judecată.

În motivarea apelului s-a arătat că hotărârea este nelegală și netemeinică, din următoarele considerente:

1. Deși completul arbitral a stabilit criteriul utilizării reale a fonogramelor, a procedat în mod nelegal și la stabilirea unor cote procentuale fixe convenite celor două organisme de gestiune colectivă. Luarea în considerare a variației repertoriilor gestionate de acestea este de natură a genera inechități în repartizarea remunerațiilor colectate de la o perioadă la alta, constituind încălcări ale dispozițiilor imperative ale art. 127 alin. (2) lit. f) și ale art. 134 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare.

Pe de o parte, numărul membrilor unui organism de gestiune colectivă poate varia prin migrarea producătorilor de fonograme de la un organism la altul, iar modificări la nivelul utilizării repertoriilor pot interveni de la o lună la alta, astfel că determinarea echitabilă a remunerațiilor poate fi efectuată exclusiv prin stabilirea unor criterii de repartizare raportate la utilizarea repertoriilor organismelor de gestiune colectivă la un moment dat.

Pe de altă parte, remunerația procentuală stabilită de completul arbitral (2,5% pentru ADPFR și 97,5% pentru UPFR) nu reflectă utilizarea reală a repertoriilor gestionate de către cele două organisme de gestiune colectivă.

Din analiza situației centralizatoare a playlisturilor prelucrate de UPFR pentru anul 2011 rezultă eroarea de calcul a completului de arbitraj, care nu a avut în vedere numărul real al raportărilor prelucrate de UPFR, pentru a constata că i se cuvine un procent de 98,19% (pentru propriii membri și nemembrii niciunui organism), ci și-a însușit un raționament eronat expus de ADPFR.

S-a reținut greșit procentul de 29% de playlisturi neprelucrate, dar și nerelevant, întrucât acestea pot exista fără a fi încasați efectiv banii de la organismele de radiodifuziune.

S-au interpretat greșit și situațiile centralizatoare depuse la dosar, cu privire la procentul de piese neidentificate și divergente, deoarece UPFR nu și-l alocă nelegitim, ci respectă o procedură riguroasă, cu etape de identificare publică, astfel încât nu se impune repartizarea sumelor provenite din fonograme neidentificate, conform altor criterii. Contrar celor reținute de completul arbitral, UPFR susține că a depus situația centralizatoare a repartizării sumelor colectate aferente pieselor neidentificate inițial/în divergență, pe parcursul perioadei 2009—2012. S-a exemplificat cu situația producătorilor persoane fizice, care nu și-au declarat repertoriul la UPFR, au o utilizare semnificativă în cadrul SRR și beneficiază de un termen legal de 3 ani pentru revendicarea drepturilor lor.

Este eronată și aserțiunea completului arbitral referitoare la numărul de 6 producători nemembri pentru care UPFR colectează remunerații, în condițiile în care până la sfârșitul anului 2011 acesta a repartizat sumele colectate către 22 producători.

S-a concluzionat că stabilirea de către completul arbitral a unor remunerații convenite ADPFR care excedează valorilor rezultate din utilizarea reală a repertoriului pe care îl gestionează are ca efect îmbogățirea fără justă cauză a acestuia, în detrimentul producătorilor de fonograme reprezentați de UPFR (membri UPFR și nemembri — producători de fonograme care nu au acordat mandat de gestiune niciunui organism).

2. Pentru cazul playlisturilor netransmise/neprelucrabile, completul arbitral a stabilit în mod netemeinic criterii unice ale utilizării reale a fonogramelor pentru repartizarea remunerației, excluzând aplicarea criteriului coșului radio (conținând totalitatea playlisturilor disponibile și prelucrabile) propus de UPFR.

Din situația centralizată a playlisturilor radio prelucrate pe trimestrele I, II, III din 2011 depusă de UPFR rezultă că, potrivit coșului radio, urmează a fi repartizate pentru acest caz procente foarte reduse (de 7%, 10% și 9%). S-a precizat că includerea în coșul radio numai a posturilor de radio cu audiență măsurată se justifică prin importanța audienței. Nu este viabilă soluția reținută în arbitraj de reglare prin metodologii de către UPFR a relației cu utilizatorii care nu transmit/transmit neconform playlisturile.

Pentru cazul pieselor aflate în divergență (revendicate de mai mulți producători) soluționarea pe cale judiciară, reținută ca variantă în arbitraj, apelanta a menționat că aceasta intervine numai în ultimă instanță, când, ulterior transmiterii de către UPFR, producătorii nu reușesc să și le aloce conform înțelegerii dintre ei.

Astfel cum impune art. 127 alin. 1 lit. f) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, statutul UPFR conține regulile aplicabile pentru repartizarea drepturilor colectate pentru care nu se poate stabili repartizarea reală, precum și regulile privind regimul sumelor nerepartizate sau nerevendicate, prin prevederile art. 10 lit. b) din anexa nr. 1, respectiv art. 12 din Statutul UPFR, aprobat în cadrul Adunării generale extraordinare a membrilor UPFR din data de 24 noiembrie 2011.

3. În mod nejustificat a stabilit completul arbitral comisionul convenit UPFR pentru activitatea de colectare și de repartizare către ADPFR a remunerațiilor echitabile, la cuantumul de 7% din totalul sumelor colectate.

Situația pieselor neidentificate și a celor aflate în divergență nu poate fi imputată UPFR, în condițiile în care aceasta a respectat întocmai procedura reglementată în acest sens. UPFR nu poate fi acuzat de folosirea ineficientă a fondurilor, de vreme ce a gestionat în mod riguros resursele disponibile afectate acestor activități.

Procentul de 11% propus de UPFR este de natură să asigure acoperirea reală a cheltuielilor de colectare a căror justificare prin documentele depuse la dosarul cauzei este incontestabilă.

În acest sens, bugetul realizat pe anul 2011 evidențiază existența unor cheltuieli indispensabile:

— costuri radio (costuri directe de colectare radio): cheltuieli privind salariile, onorariile, amortizare programe informatice și echipamente de calcul, prestări de servicii, consumabilele, telecomunicațiile, poștale, comisioanele bancare, protocol;

— cotă-parte costuri Departament repartiție (care includ costurile pentru personalul din Departamentul de repartiție ce se ocupă de colectarea și analizarea playlisturilor): cheltuieli privind salariile, amortizare programe informatice și echipamente de calcul, prestările de servicii, consumabilele, prestările de servicii, poștale, comisioanele bancare;

— cotă-parte costuri monitorizare (necesare verificării corectitudinii rapoartelor transmise de radiodifuzori și maximizării ponderii): cheltuieli privind salariile, prestările de servicii, consumabilele, telecomunicațiile, comisioanele bancare;

— cotă-parte costuri administrative (indirecte de colectare radio): cotă-parte cheltuieli chirie, cotă-parte prestări de servicii, cotă-parte salarii personal administrativ (Contabilitate, Secretariat, Juridic) și colaboratori, combustibil, consumabile, obiecte de inventar, utilități, întreținere și reparații, asigurări, protocolul, telecomunicațiile, amortizare programe informatice și echipamente de calcul, comisioanele bancare, poștale.

Cheltuielile la care face trimitere completul arbitral au caracter real și sunt necesare pentru acoperirea costurilor Departamentul de repartiție (colectarea și analizarea playlisturilor și a ponderii), dar s-a ignorat caracterul considerabil al resurselor umane alocate de UPFR pentru efectuarea activității de prelucrare a playlisturilor (latură a activității de repartiție), aspect care constituie un argument suplimentar în sensul stabilirii cuantumului acestui comision la 11%.

Ambele părți au formulat întâmpinări prin care, răspunzând punctual criticilor, au solicitat respingerea apelului advers.

A fost atașată copia documentației arbitrajului. Totodată, ambele părți au administrat în această fază procesuală probatorii cu înscrisuri, incluzând prelucrări ale părților asupra situației centralizate a playlisturilor radio prelucrate și playlisturilor brute (și în format electronic), analiza comparativă a repertoriilor gestionate de părți, liste de membri OGC, corespondență a părților, notificări către radiodifuzori, situație centralizatoare încasări radio, adresă referitoare la piese identificate, dare de seamă UPFR 2011 și buget, statutele părților, bugetul detaliat al cheltuielilor înregistrate pentru colectare/repartizare, situația colectării în 2011 și repartizării remunerațiilor pe categorii de titulari.

Examinând hotărârea arbitrată atacată, prin prisma motivelor invocate și în raport cu actele și lucrările dosarului. Curtea apreciază că se impune respingerea ca nefondat a apelului ADPFR și admiterea apelului UPFR, cu schimbarea în parte a hotărârii apelate, în limitele și pentru considerentele următoare:

În fapt, ambele părți sunt organisme de gestiune colectivă (OGC) ce activează în același domeniu de creație, cu gestiune comună obligatorie.

Dezbaterea se poartă asupra drepturilor derivând din remunerațiile pentru radiodifuzarea fonogramelor de comerț, a fonogramelor publicate în scop comercial și a reproducerilor acestora de către organismele de radiodifuziune, pentru perioada 1 iulie 2011—31 decembrie 2012.

Atribuțiile celor două părți implică repartizarea către titularii de drepturi care le-au acordat mandat a drepturilor patrimoniale convenite pentru utilizarea repertoriului lor protejat, sume colectate de la utilizatorii din radiodifuziune. În plus, UPFR având calitatea de colector unic al remunerațiilor, este îndreptățit la încasarea comisionului de colectare a acestora.

Descrierea acestor atribuții necontestate se află în capitolul I din titlul III al Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile

conexe, cu modificările și completările ulterioare, fiind corect evidențiate de completul ce a soluționat arbitrajul prezent.

Inițierea arbitrajului a derivat din lipsa unui protocol al părților care să includă criteriile repartizării remunerației și cheltuielile de acoperire a costurilor de colectare.

Cu titlu prealabil, Curtea menționează că, potrivit normelor de procedură civilă aplicabile în materie, precedentul judiciar sub forma soluționării unei cereri arbitrale nu poate avea pentru instanțe valoare obligatorie, ci orientativă.

Există 3 categorii de critici ale apelurilor împotriva soluției arbitrajului:

1. Limitele soluționării arbitrajului

Apelanta ADPFR susține greșit că arbitrajul trebuia să stabilească cotele de repartitie pe ultimii 3 ani (2009—2012), nu doar pentru intervalul menționat.

Curtea notează că arbitrajul prezent a fost declanșat ca urmare a intrării în vigoare a „Metodologiei privind remunerația datorată artiștilor interpreți sau executanți și producătorilor de fonograme pentru radiodifuzarea fonogramelor de comerț și a celor publicate în scop comercial ori a reproducerilor acestora de către organismele de radiodifuziune”, asupra căreia s-a pronunțat Decizia civilă a CAB nr. 153/A din 12 mai 2011, Secția a IX-a civilă și pentru cauze de proprietate intelectuală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 470 din 5 iulie 2011, conform Deciziei directorului general al ORDA nr. 216/2011.

Sunt aplicabile dispozițiile art. 131² alin. (3) lit. c) și art. 133 alin. (5) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, [cu referire la art. 133 alin. (2) și (3) și art. 131² alin. (8) și (9)].

Prin urmare, fiind elaborată o nouă metodologie, care lămurește categoriile de drepturi incluse în colectarea plăților de la utilizatori și care stabilește formatul standard al raportărilor acestora, este corect a fi stabilită și perioada de referință 1 iulie 2011—31 decembrie 2012 pentru criteriile de repartizare a remunerațiilor colectate, ca fiind simultană și nu anterior aplicabilă.

Astfel, s-a reținut corect că nu pot face obiect al arbitrajului prezent drepturi de creație ale ADPFR în contradictoriu cu UPFR și/sau cu radiodifuzorii, ce excedează perioadei menționate, ca atare, și motivul de apel al ADPFR cu acest conținut apare ca neîntemeiat.

2. Criteriile de repartizare a remunerației între categoriile de beneficiari au fost contestate de ambele apelante.

Pentru perioada în discuție, arbitrajul a stabilit criteriul utilizării reale a fonogramelor, precum și procentele din sumele colectate de 2,5% pentru ADPFR, respectiv de 97,5% pentru UPFR, raportându-se la repertoriile actuale ale celor două organisme de gestiune colectivă.

Stabilirea în speță a unor cote procentuale fixe este greșită și implică mai multe aspecte. Derivând din situațiile centralizatoare ale părților, presupune lămurirea deplină a aspectelor controversate/discutabile ale perioadei de referință, aflată încă în derulare la momentul soluționării arbitrale. Mai mult, stabilirea în procente a cotelor convenite părților litigante contrazice argumentele arbitrajului care fac trimitere la soluționarea unor controverse asupra drepturilor titularilor, pe cale judiciară ori prin propriile demersuri și prevederi statutare ale colectorului unic UPFR.

Dispozițiile art. 133 alin. (5) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, fac referire la stabilirea prin arbitraj a „criteriilor privind repartizarea remunerației între categoriile de beneficiari”, fiind ipotetic posibilă determinarea unor procente concrete întemeiate pe aceste criterii, pentru ca repartizarea efectivă să nu rămână fără conținut. Cu toate acestea, posibilitatea determinării procentuale trebuie apreciată la speță în raport cu elementele care conturează fără dubiu o atare proporționare și în măsura în care este permisă de regimul juridic al remunerației în discuție.

Curtea notează că punctul de plecare al analizei îl reprezintă principiul enunțat de art. 127 alin (1) lit. f) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, în conformitate cu care repartizarea drepturilor colectate trebuie să se facă „proporțional cu utilizarea reală a repertoriului titularilor de drepturi”, sumele colectate de un OGC repartizându-se individual beneficiarilor, potrivit dispozițiilor art. 134 alin. (2) lit. d) din lege.

În speță, pentru piesele identificate ca aparținând anumitor titulari de drepturi, pe baza raportărilor (playlisturilor) transmise de radiodifuzori, ambele organisme au solicitat să fie folosit criteriul utilizării reale.

În schimb, controversa părților apare în cazul pieselor neidentificate/în divergență în privința titularului, respectiv în cazul playlisturilor netransmise/neprelucrabile, aspecte asupra cărora arbitrajul s-a pronunțat global, prin stabilirea cotelor procentuale fixe.

Se observă că atât pentru piesele neidentificate (care nu pot fi atribuite niciunui producător), cât și pentru piesele în divergență (revendicate de mai mulți producători), procedurile de identificare a titularului de drept presupun derularea de către colectorul unic UPFR, conform statutului acestuia, a unor etape publice, sub beneficiul unui termen de 3 ani pentru revendicarea drepturilor de către titularul nereprezentat (art. 129¹ din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare). Prin urmare, clarificarea situațiilor enunțate este posibilă, pentru folosirea ulterioară a criteriului utilizării reale și repartizarea individuală către titular a drepturilor colectate de OGC. Aceasta îndreptățește menținerea criteriului utilizării reale, până la epuizarea termenului menționat.

În alternativa de nerepartizare sau nerevendicare după 3 ani, statutul colectorului unic UPFR conține regulile privind regimul respectivelor sume în prevederile art. 10 lit. b) din anexa nr. 1, respectiv art. 12 din Statutul UPFR, aprobat în cadrul Adunării generale extraordinare a membrilor UPFR din data de 24 noiembrie 2011, fiind astfel respectate cerințele art. 127 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare. Contrar celor reținute de arbitraj, aplicarea acestor dispoziții din 2009 până în prezent a fost dovedită de către UPFR (exemplificativ, fila 345 dosar arbitraj, 372 și urm. dosar apel).

Nu se poate considera că atare dispoziții statutare ale UPFR nu sunt opozabile altui organism de gestiune colectivă ce activează în același domeniu de creație, astfel cum susține ADPFR, câtă vreme recunoașterea lor este impusă de calitatea de colector unic, stabilită prin deciziile directorului general al ORDA nr. 115/2006 și nr. 12/2012.

Ca atare, în baza raționamentului expus, care contrazice legitimitatea cotelor procentuale asupra acestei părți a remunerației, vor fi înlăturate ca nerelevante susținerile apelantelor și considerentele arbitrajului, în legătură cu evaluarea procentelor de piese neidentificate/în divergență, din situațiile centralizatoare ale colectorului UPFR.

În ceea ce privește playlisturile netransmise/neprelucrabile ale radiodifuzorilor, fiind împiedicată de asemenea repartizarea reală a drepturilor, Curtea constată că nu se mai impune ca în cazul de mai sus desfășurarea unor proceduri de identificare, condiționată de epuizarea unor termene. Ca atare, este necesară găsirea unui criteriu cât mai apropiat de cel al utilizării reale, specifice modalității de folosire a fonogramelor în discuție — radiodifuzarea, devenind inoportună aplicarea cotelor procentuale asupra cărora părțile au susțineri contradictorii.

În identificarea criteriului celui mai apropiat de utilizarea reală, Curtea constată că a fost corect înlăturat de către arbitraj criteriul „hogramelor” propus de ADPFR. Acesta este specific activității de comercializare a fonogramelor către consumatorul direct, alegerea lui nefiind determinată în mod necesar de legătura cu radiodifuzarea. De asemenea, conținutul unui album pe care este aplicată holograma nu este obligatoriu radiodifuzat

integral, iar titulari de drept prezenți în listele de redare radio pot lipsi din piața de comercializare a operelor audio.

Curtea consideră că este echitabilă din perspectiva titularilor de drept utilizarea „coșului radio” propus de UPFR, ca un criteriu pentru stabilirea repartizării remunerațiilor cu privire la piesele din playlisturile netransmise/neprelucrabile în sensul identificării repertoriului utilizat de radiodifuzori.

Acest criteriu cuprinde totalitatea playlisturilor disponibile și prelucrabile, transmise de organisme de radio, raportări care se ponderează cu audiența. În măsura în care audiența postului de radio care a transmis playlistul nu este măsurată, raportarea în cauză nu intră în coșul radio.

Curtea apreciază că aplicarea criteriului „coș radio” este potrivită părții de remunerație în discuție, după natura acesteia. Pe de o parte, se reflectă o medie a raportărilor recunoscute de ambele părți OGC ca eficiente asupra pieselor identificate (playlisturile disponibile și prelucrabile), iar, pe de altă parte, se include în acesta specificul activității din care provin remunerațiile (radiodifuzarea). Este corectă ponderarea mediei raportărilor cu audiența posturilor de radio, care este o sursă documentată și reflectă o confirmare de popularitate din partea publicului. Se dă eficiență astfel unui criteriu care ia în considerare 2 parametri de recunoaștere proveniți din surse diferite, dar specifici aceleiași activități de distribuire a fonogramelor, prin radiodifuzare.

Față de toate aceste considerente, găsind întemeiate în parte criticile apelantei UPFR, care atrag schimbarea în parte a hotărârii arbitrale, în limitele menționate, totodată apreciind ca neîntemeiate criticile apelantei ADPFR, Curtea va face aplicarea art. 296 din Codul de procedură civilă, menținând celelalte dispoziții ale hotărârii criticate.

Făcând aplicarea dispozițiilor art. 274 din Codul de procedură civilă, Curtea va obliga apelanta ADPFR, ca parte căzută în pretenții, la plata către apelanta UPFR a sumei de 13.640 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată în apel, reprezentând onorariu avocațial în apel, conform facturii depuse la dosar.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca nefondat apelul formulat de apelanta Asociația pentru Drepturile Producătorilor de Fonograme din România (ADPFR), cu sediul în sectorul 2, București, str. Mihai Bravu nr. 29—35, bl. P3, sc. 1, ap. 16, împotriva Hotărârii arbitrale nr. 5 din 12 aprilie 2012, emisă de Completul de arbitri din cadrul Oficiului Român pentru Drepturile de Autor.

Admite apelul formulat de apelanta Uniunea Producătorilor de Fonograme din România (UPFR), cu sediul în sectorul 1, București, bd. Nicolae Titulescu nr. 88B, împotriva Hotărârii arbitrale nr. 5 din 12 aprilie 2012, emisă de Completul de arbitri din cadrul Oficiului Român pentru Drepturile de Autor.

Schimbă în parte Hotărârea arbitrală nr. 5 din data de 12 aprilie 2012, pronunțată de Corpul de arbitri de pe lângă Oficiul Român pentru Drepturile de Autor (ORDA), în sensul că:

Stabilește pentru perioada 1 iulie 2011—31 decembrie 2012 următoarele criterii de repartizare a remunerațiilor pentru radiodifuzarea fonogramelor de comerț, a fonogramelor publicate în scop comercial și a reproducerilor acestora de către organisme de radiodifuziune, convenite organismelor ADPFR și UPFR:

— criteriul utilizării reale a fonogramelor, astfel cum aceasta este reflectată de playlisturile provenite de la organisme de radiodifuziune în formatul corespunzător prevăzut de normele metodologice în vigoare;

— criteriul coșului radio (cuprinzând totalitatea playlisturilor disponibile și prelucrabile, transmise de organisme de radio, ponderate cu audiența) — incident numai în ipoteza în care organisme de radiodifuziune nu transmit playlisturi sau playlisturile înaintate nu permit prelucrarea în sensul identificării repertoriului utilizat, nefiind conforme cu formatul standard prevăzut de metodologia în vigoare — Decizia ORDA nr. 216/2011 de publicare a Deciziei CAB nr. 153A/2011.

Înlătură dispozițiile privind stabilirea remunerațiilor procentuale convenite organismelor de gestiune colectivă.

Mentține celelalte dispoziții ale hotărârii arbitrale.

Obligă apelanta ADPFR la plata către apelanta UPFR a sumei de 13.640 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată în apel. Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 12 martie 2013.

PREȘEDINTE

ANTONELA CĂTĂLINA BRĂTUIANU

Judecător,

Mădălina Gabriela Rădulescu

Grefier,

Ionica Popescu

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPOORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2014 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	88	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	500	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.500	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2014 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

